

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீ ரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீ ரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ பத்மாவதி ஸமேத ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேசிகன் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி வேதாந்ததேசிகன் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம்

(மூலம், எளிய தமிழ்நடை)

8. அதிகாரி விபாக அதிகாரம்

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்

ஸ்ரீ அஹோபில தாஸன் க. ஸ்ரீதரன்

(Email: sridharan_book@yahoo.co.in)

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

(மோக்ஷ அதிகாரிகளின் பிரிவுகள், வகைகள்)

முமுக்ஷுத்வே துல்யே ஸதி ச மதுவித்யாதிஷு யதா
வ்யவஸ்தா ஸம்ஸித்தயதி க்ருதி விசேஷேண விதுஷாம்
விகல்ப்யேத ந்யாஸே ஸ்திதி: இதரவித்யாஸு ச ததா
நியத்யா வையாத்யம் நியமயிதும் ஏவம் ப்ரபவதி

பொருள் – மோக்ஷ விருப்பம் கொண்டவர்களுக்கு அந்த விருப்பமானது ஒரே போன்று உள்ளபோதிலும், மதுவித்யை முதலான வித்யைகளைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்கு இடையே வேறுபாடுகள் உணர்த்தப்படுகின்றன (ஒரு சிலர் இதனைச் செய்யலாம், ஒரு சிலர் வேறு சிலவற்றைச் செய்யலாம் போன்ற வேறுபாடுகள்). இப்படியாகவே ப்ரபத்தி மற்றும் சில வித்யைகளிலும் செயல்பாடுகளைக் குறித்த வேறுபாடுகள் கைக்கொள்ளப்படுகின்றன. இந்த நிலை இவர்களின் பூர்வகர்மங்கள் அல்லது அத்ருஷ்டம் காரணமாக, வேறு காரணம் ஏதும் கூற இயலாதபடி அமைகிறது.

இரண்டு வகையான மோக்ஷ அதிகாரிகள்

மூலம் - இப்படி பரமபுருஷார்த்தோபாயங்களான நிவ்ருத்தி தர்மங்களிலே ப்ரவ்ருத்தரான அதிகாரிகள் இருவர். அவர்களாகிறார் அத்வாரக ப்ரபத்தி நிஷ்டனும் ஸத்வாரக ப்ரபத்தி நிஷ்டனும்.

ஸ்வதந்த்ர அங்க ப்ரபத்திப்யாம் ப்ரபந்நௌ அத்ர தாவுபௌ |
பல ஸாதந பக்திப்யாம் பக்தாவபி ச தர்சிதௌ ||

விளக்கம் – இப்படியாக கைவிடவேண்டியதைக் கைவிடுதல் என்னும் தர்மவழியில் நிலை நின்று, மோக்ஷம் என்னும் உயர்ந்த புருஷார்த்தத்தை விரும்பும் மனிதர்கள் இருவகை ஆவர். அவர்கள் – அத்வாரக ப்ரபத்தி நிஷ்டர்கள், ஸத்வாரக ப்ரபத்தி நிஷ்டர்கள் ஆவர் (ப்ரபத்தி மூலமாக பக்தியோகத்தைப் பெற்று, அந்த பக்தியோகத்தின் மூலம் மோக்ஷம் பெறுபவர்கள் ஸத்வாரக ப்ரபத்தி நிஷ்டர்கள் ஆவர். ப்ரபத்தி மட்டுமே கைக்கொண்டு, அதன் மூலம் மட்டுமே மோக்ஷம் பெறுபவர்கள் அத்வாரக ப்ரபத்தி நிஷ்டர்கள் ஆவர்).

இவர்கள் இருவருமே ப்ரபந்நர்களே - ஒருவர் ப்ரபத்தி என்பதை ஸ்வதந்த்ரமான முயற்சியாகக் கொள்கிறார், மற்றொருவர் ப்ரபத்தியை பக்தியின் அங்கமாகக் கொள்கிறார்; ஒருவருக்கு பக்தி உபாயமாக உள்ளது, மற்றொருவருக்கு பக்தி பலனாக உள்ளது.

ப்ரபத்தியின் வகைகள்

மூலம் - “ஸ்நாநம் ஸப்தவிதம் ஸம்ருதம்” என்கிறபடியே யதாதிகாரம் மாந்த்ர மாநஸ திவ்ய வாயவ்யாதிகளும் துல்யபலங்களான ஸ்நாந பேதங்களானாற் போலே உக்தி ஆசார்ய நிஷ்டை என்கிற இவையும் ப்ரபத்தியில் முக பேதங்கள்.

விளக்கம் - ஸ்நாநம் ஸப்தவிதம் ஸம்ருதம் - ஸ்நாநம் என்பது ஏழு வகைப்படும்; அவற்றுள் சில - மந்த்ரம் உச்சரித்தல், மானஸீகம், திவ்ய ஸ்நாநம், வாயு ஸ்நாநம் - போன்றவையாகும்; இவை ஒவ்வொன்றும் அந்தந்த ஸ்நாந முறைகளுக்குத் தகுதி உள்ளவர்களுக்கு ஏற்றதாகவே கூறப்பட்டது; இவை அனைத்தும் ஒரே போன்று ஸ்நாநமே ஆகும். இது போன்று, ப்ரபத்தி என்பது உக்திநிஷ்டை மற்றும் ஆசார்ய நிஷ்டை என்று இருவகைப்படும் (உக்திநிஷ்டை - ஆசார்யன் கூறும் ப்ரபத்தி வாக்யங்களைத் தானும் உச்சரித்துப் ப்ரபத்தி செய்து கொள்ளுதல்), ஆசார்யநிஷ்டை (ஆசார்யன் செய்கின்ற ப்ரபத்தியில் அடங்கியிருத்தல்).

ப்ரபத்தி வகைகள் - கூரத்தாழ்வான், பட்டர் கூற்றுகள்

மூலம் - இவற்றில் உக்தியாவது, ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பாத்யங்கங்களில் வேசத்யமில்லாதார் அவனையொழியப் போக்கற்று நிற்கிற அதிகாரமும் அபேக்ஷித்தால் ரக்ஷிக்கும் என்கிற விச்வாஸமுமுடையாராய்க் கொண்டு சரண்யன் அறியப் பூர்ண ப்ரபத்தி கர்ப்பமான ஆசார்யோபாதிஷ்ட வாக்யத்தாலே, தாதிமார் சொன்ன பாசுரத்தைச் சொல்லி ஸார்வபௌமனை சரணம் புகும் முக்தரான ஸாமந்தகுமாரர்களைப் போலே, என்னுடைய ரக்ஷை உனக்கே பரமாக ஏறிட்டுக் கொள்ள வேணுமென்கை. பத வாக்யாதி வ்ருத்தாந்தம் அறியாத பாலகன் ஒருகால் பவதி பிக்ஷாம் தேஹி என்றால் ஆடச்யரான ஸத்துக்கள் அகத்திலே அப்போதே அபேக்ஷித ஸித்தி உண்டாமாப் போலே, “கொள்ளக் குறைவில்ன் வேண்டிற்றெல்லாம் தரும்” என்னும்படியிருக்கிற பரிபூர்ண பரமோதார விஷயத்தில் இவ்வுக்திக்கும் பல அவிநாபாவம் உண்டு. அறிவிலிகளாய் இவ்வுக்தி மாத்ரமே பற்றாசானவர்கள் திறத்தில் “யேந கேநாபி ப்ரகாரேண த்வயவக்தா த்வம்” என்று சொல்லுகிறபடியே இவ்வுக்தி மாத்ரமும் உண்டறுக்க மாட்டாது சரண்யரின் க்ருபை.

இவ்வர்த்தத்தை “பாபியஸோபி சரணாகதிசப்தமாஜ:” என்றும், “சரணவரணவாகியம் பேதிதா ந பவதி பத ஸாபி தீபூர்விகா” என்றும், “ப்ரபத்திவாசைவ நிர்ஷுகிதும் வருணே” என்றும் அபியுக்தர் பேசினார்கள்.

விளக்கம் – இவற்றில் உக்திநிஷ்டை என்பது – ப்ரபத்தி அங்கங்களில் தெளிவான அறிவு இல்லாமை, எம்பெருமானுக்கு எது ஏற்புடையது என்று அறியாமை, இவற்றை அறிந்து கொள்ளக்கூடிய தகுதி பெற்றிருத்தல், அவனைத் தவிர வேறு கதி இல்லாமை (ஆகிஞ்சந்யம்), அவனை அண்டி நின்றால் காப்பாறுவான் என்னும் திடமான நம்பிக்கை (மஹாவிச்வாசம்) ஆகிய தன்மைகள் கொண்டவர்கள், தங்களில் ரக்ஷகனான எம்பெருமான் திருமுன்பாக, தங்கள் ஆசார்யன் தங்களுக்கு என்ன உபதேசிக்கின்றாரோ அதனை மீண்டும் உச்சரிப்பர். இதனை முழுமையான ப்ரபத்தி என்றே ஸர்வேச்வரன் ஏற்றுக் கொள்கிறான். இவர்கள், “என்னைக் காக்கும் முழுப் பொறுப்பும் உன்னுடையதே”, என்று கூறுகின்றனர். அரசனுடன் பகையாக உள்ள அரசகுமாரர்களின் புத்ரர்கள், தங்களுக்குத் தங்கள் செவிலியர்கள் கூறியதைக் கேட்டு அதன்படி அரசனிடம் சரணம் புகுவது போன்ற அரசகுமாரர்களின் புத்ரர்கள் போன்று உள்ளனர். ஒரு ப்ரம்மச்சாரி - பவதி பிஷ்டாம் தேஹி - எனக்கு அன்னம் இடவேண்டும் - என்று தான் கூறும் வாக்யத்திற்குப் பொருள் தெரியாமல் ஒரு வீட்டிற்குச் சென்று உச்சரித்தாலும், அவனுக்கு வேண்டிய அன்னம் அந்த இல்லத்தில் கிட்டிவிடுகிறது. திருவாய்மொழி (3-9-5) - கொள்ளக் குறைவில்ன் வேண்டிற்றெல்லாம் தரும் - எத்தனை அளித்தாலும் வற்றாத செல்வம் உடைய ஸர்வேச்வரன், நாம் வேண்டியதை அளிப்பான் - என்று கூறியது காண்க. அவன் பரிபூர்ணமாக, அனைத்தும் நிரம்பியவனாக, தாராள குணத்துடன் கூடியவனாக உள்ளதால், நாம் கூறும் ப்ரபத்தி வரிக்கும் (என்னைக் காக்கும் முழுப் பொறுப்பும் உன்னுடையதே) முழுமையான பலன் கிட்டிவிடுகிறது. அறிவற்றவர்களாக இருந்தாலும், இந்த வரியைக் கூறுவதற்குக்கூட மற்றவர்களைச் சார்ந்து இருந்தாலும், அனைவருக்கும் புகலிடமாக உள்ள ஸர்வேச்வரனால் இந்த ப்ரபத்தியைத் தள்ள இயலாது, அவன் ஏற்றுக் கொள்கிறான். இதன் காரணம் சரணாகதி கத்யம் - யேந கேநாபி ப்ரகாரேண த்வயவக்தா த்வம் - நீ எப்படி இருந்தாலும் த்வய மந்த்ரத்தை உச்சரித்து விட்டாய், ஆகவே உன்னை ரக்ஷிப்பது என் பொறுப்பு - என்று கூறியது அல்லவா? இதனைக் கீழே உள்ள பல வரிகளில், பூர்வாசார்யர்கள் கூறுவது காண்க:

- அதிமாநுஷஸ்தவம் (61) - பாபியஸோபி சரணாகதிசப்தமாஜ: - மிகுந்த பாவங்கள் செய்தபோதிலும், சரணாகதியை வெளிப்படுத்தும் சொல்லை நான் கூறுகிறேன். இப்படிப்பட்ட என்னை ஒதுக்குவது உனக்கு ஏற்புடையது அல்ல.

- ஸ்ரீவரதராஜஸ்தவம் (84) - சரணவரணவாகியம் பேதிதா ந பவதி பத ஸாபி தீபூர்விகா - நான் கூறிய சரணாகதி குறித்த சொற்களானவை எனது அறிவாலும், முழு மனதாலும் உணர்ந்து கூறப்படவில்லை. ஆயினும் இதனையும் நீ ஏற்று என்னை ரக்ஷித்தால் மட்டுமே நான் பிழைக்க இயலும்.
- ஸ்ரீவரதராஜஸ்தவம் (92) - ப்ரபத்திவாசைவ நிர்ஶ்ஷிதும் வ்ருணே - பக்தியில்லாதவர்களால் அறிய இயலாத உன்னை, ப்ரபத்தியை வெளிப்படுத்தும் சொற்கள் கொண்டு காண விரும்புகிறேன்.

மூலம் - இவ்வுக்தி மாத்ர நிஷ்டைனுடையவும் ஆசார்யநிஷ்டைனுடையவும் நிலைகள் இரண்டையும் “தவ பரோ அஹமகாரிஷி தார்மிகை: சரணமித்யபி வாசமுதாரிரம் இதி ஸஸாஶ்ஷிகயந்நிதமத்ய மாம் குரு பரம் தவ ரங்கதுரந்த”ர என்று சேர்த்து அநுஸந்தித்தார்கள். இதில் மிகுதி காட்டுகிற அபிசப்தத்தாலே ஓரொன்றே அமையுமென்று ஸூசிதமாயிற்று.

விளக்கம் - உக்திநிஷ்டை, ஆசார்யநிஷ்டை ஆகிய இரண்டையும் பின்பற்றுபவர்களும் நிலைகள் என்ன என்பதை ஒரே ச்லோகத்திலும் காணலாம். ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம் (2-102) - தவ பர: அஹம் அகாரிஷி: தார்மிகை: சரணம் இதி அபி வாசம் உதாரிரம் இதி ஸஸாஶ்ஷிகயந் இதம் அத்ய மாம் குரு பரம் தவ ரங்கதுரந்தர - ஸ்ரீரங்கநாதா! மிகவும் உன்னதமான திருக்கல்யாண குணங்கள் கொண்ட எனது ஆசார்யர்களால் உனக்கு ஏற்றவனாக அடியேன் ஆக்கப்பட்டேன். “சரணம் புகுந்தேன்”, என்று அடியேனின் வாய்விட்டுக் கூறினேன். இவற்றையே எனது கைம்முதலாகக் கொண்டு, அடியேனைக் காப்பது என்பது உனது பொறுப்பு என்று செய்து கொள்ளவேண்டும் - என்ற ச்லோகம் காண்க. ச்லோகத்தில் உள்ள அபி என்னும் சொல் மூலம், இந்த இரண்டில் ஏதேனும் ஒன்று கரையேற்றும் என்பது மறைமுகமாக உணர்த்தப்பட்டது.

ஆசார்ய நிஷ்டை என்பதன் விளக்கம்

மூலம் - இவர்களில் ஆசார்யநிஷ்டன் “புத்தர்: ப்ரேஷ்யஸ்ததா சிஷ்ய இதி ஏவம் ச நிவேதயேத்” என்று சாண்டில்ய ஸ்ம்ருத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ஆசார்யனுடைய ஆத்மாத்மீய பரஸமர்ப்பணத்திலே தானும் அந்தர்ப்பூதன். “ஸித்திர்பவதி வா நேதி ஸம்சய: அச்யுத ஸேவிநாம் | ந ஸம்சய: அத்ர தத்பக்த பரிசர்யா ரதாத்மநாம்” என்கிற கணக்கிலே ஆசார்யநிஷ்டனுக்குக் கைமுதிக ந்யாயத்தாலே பலஸித்தியில் ஸந்தேஹமில்லை. ஒரு

மலையில் நின்றும் ஒரு மலையிலே தாவும் ஸிம்ஹ சரீரத்தில் ஜந்துக்களைப் போலே பாஷ்யகாரர் ஸம்ஸார லங்கனம் பண்ண அவரோடு உண்டான குடல் துவக்காலே நாம் உத்தீர்ணராவுதோமென்று முதலியாண்டான் அருளிச்செய்த பாசரம். “அந்த: அநந்த ப்ரஹணவசகோ யாதி ரங்கேச யத்வத் பங்குர்நெளகா குஹர நிஹிதோ நீயதே நாவிகேந | புங்க்தே போகாநவிதித நிபஸ்ஸேவகஸ்யார்க்ககாதி: த்வத் ஸம்ப்ராப்தௌ ப்ரபவதி ததா தேசிகோ மே தயாளு: ||” என்று ந்யாஸதிலகத்திலே சொன்னோம்.

விளக்கம் - உக்திநிஷ்டை, ஆசார்யநிஷ்டை ஆகிய இரண்டில் ஆசார்யநிஷ்டையை அடைந்தவன் நிலை என்ன? சாண்டில்யஸ்ம்ருதி (3-75) - புத்தர்: ப்ரேஷ்யஸ்ததா சிஷ்ய இதி ஏவம் ச நிவேதயேத் - புத்திரன், தாலன், சீடன் என்ற வரிசையில் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும் - என்று கூறுவதற்கு ஏற்ப, ஆசார்யநிஷ்டையை அடைந்தவன் ஆசார்யனின் பர ஸமர்ப்பணத்தில் தானும் அடங்கியவனாக உள்ளான். சாண்டில்யஸ்ம்ருதி (1-95) - ஸித்திர்பவதி வா நேதி ஸம்சய: அச்யுத ஸேவிநாம் ந ஸம்சய: அத்ர தத்பக்த பரிசர்யா ரதாத்மநாம் - எம்பெருமானை அடைந்தவர்களுக்கு பலன் கிட்டுமா என்ற ஐயம் உண்டாகலாம், அவன் அடியார்களுக்குத் தொண்டு செய்வதில் விருப்பம் உள்ளவர்களுக்கு பலன் கிட்டுமா என்ற ஐயமே அவசியம் இல்லை - என்று கூறியது. இதற்கு ஏற்றாப்போல், ஆசார்யனை அடைந்தவர்களுக்குப் பலன் கிட்டுமா அன்ற சந்தேகமே அவசியம் இல்லை (கைமுதிக ந்யாயம் என்றால் தகுதி இல்லாதவனுக்கு அனைத்தும் கிட்டும்தோது, தகுதி உள்ளவனுக்குக் கிட்டாதா என்பதாகும்). ஒரு மலையில் உள்ள சிங்கம் மற்றொரு மலைக்குத் தாவும்போது, அதன் உடலில் உள்ள ஈ, கொசு முதலான கிருமிகளும் அதனுடனே சேர்ந்து செல்லும் அல்லவா? எம்பெருமானார் ப்ரபத்தி செய்தபோது, அவருடன் நமக்கு உள்ள காரணமாக, நமக்கும் அந்த ப்ரபத்தி கிட்டிவிட்டது என்று முதலியாண்டான் கூறுவது காண்க. மேலும் ந்யாஸதிலகத்தில் (21) - அந்த: அநந்த ப்ரஹணவசகோ யாதி ரங்கேச யத்வத் பங்குர்நெளகா குஹர நிஹிதோ நீயதே நாவிகேந | புங்க்தே போகாநவிதித நிபஸ்ஸேவகஸ்யார்க்ககாதி: த்வத் ஸம்ப்ராப்தௌ ப்ரபவதி ததா தேசிகோ மே தயாளு: - திருவரங்கனே! குருடன் ஒருவன் கண்பார்வை உள்ளவனைப் பிடித்தபடி நடக்கிறான். கால் விளங்காதவன், ஓடம் ஓட்டுபவனால் ஓடத்தில் கொண்டு செல்லப்படுகிறான். அரசனின் வேலையாட்களின் புத்திரர்கள் அரசனை அறியமாட்டார்கள் என்றாலும், போகங்களை அனுபவித்தபடி வாழ்கின்றனர். இது போன்றே கருணை நிரம்பிய ஆசார்யன் உன்னை நான் அடையும்படிச் செய்கிறார் - என்றோம்.

ப்ரபத்தி இல்லாமல் மோஷும் இல்லை

மூலம் - ஏதேனும் ஒரு ப்ரகாரமாகவுமாம், ஆரேனும் ஒருவர் அனுஷ்டிக்கவுமாம் ப்ரபத்திக்கல்லது ஸர்வேச்வரன் பரமபுருஷார்த்தம் கொடுக்க இரங்கான் என்றதாயிற்று.

விளக்கம் - ஏதேனும் ஒரு உபாயம் மூலமாகவோ அல்லது ஓர் ஆசார்யன் நமக்காகவோ ப்ரபத்தி என்பதைச் செய்யவேண்டும். இப்படிச் செய்யாமல் ஸர்வேச்வரன் மிகவும் உயர்ந்த புருஷார்த்தமாகிய மோஷுத்தை அளிக்க முன்வரமாட்டான்.

பலவிதமான உபாயங்களும் அவற்றின் உபகாரங்களும்

மூலம் - இப்படி “பசுர்மநுஷ்ய: பசுநீ வா யே ச வைஷ்ணவ ஸம்ச்ரயா: | தேநைவ தே ப்ரயாஸ்யந்தி தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம்” என்றும், “தே வயம் பவதா ரக்ஷயா பவத்விஷ்யவாஸிந: | நகரஸ்தோ வநஸ்யோ வா த்வம் நோ ராஜா ஜநேச்வர” என்றும், “நற்பாலயோத்தியில் வாழும் சராசரம் முற்றவும் நற்பாலுக்கு உய்த்தனன்” என்றும், “வன்மையாவது உன் கோயிலில் வாழும் வைட்டணவனென்னும் வன்மை” என்றும் சொல்லுகிற பகவதாபிமாந பகவத்விஷ்யவாஸாதிகளுக்கும் தன் பக்கலிலேயாதல் பிறர் பக்கலிலேயாதல், முன்பேயாதல் பின்பேயாதல் ஓர் உபாயத்துவக்குண்டு. எங்ஙனையென்னில் இவை உபாஸநத்திலேயாதல் ப்ரபத்தியிலேயாதல் மூட்டியும், உத்பந்நோபாஸனனுக்கு உத்தரோத்தர உபசயத்தைப் பண்ணியும், ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்த்யநுஷ்டாநம் பண்ணினவனுக்கு இங்குற்ற கைங்கர்யாபிவ்ருத்தியை உண்டாக்கியும், பகவத் ப்ராப்தியிலே த்வரையை உண்டாக்கியும் உபகாரங்களாம்.

விளக்கம் - திவ்யதேசங்களில் வசிப்பது முதலான செயல்கள் மோஷுத்தை நேரடியாகவோ அல்லது தாமாகவோ அளிக்கவல்லவை அல்ல. கீழே உள்ள பல வரிகள் காண்க:

- சாண்டில்ய ஸ்ம்ருதி (1-15) - பசுர்மநுஷ்ய: பசுநீ வா யே ச வைஷ்ணவ ஸம்ச்ரயா: தேநைவ தே ப்ரயாஸ்யந்தி தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம் - பசு, மனிதன், பறவை முதலானவர்கள் ஒரு பாகவதனை அண்டுவதன் மூலமே மோஷும் பெறுகின்றனர்.
- இராமாயணம் ஆரண்யகாண்டம் (1-20) - தே வயம் பவதா ரக்ஷயா பவத்விஷ்யவாஸிந: நகரஸ்தோ வநஸ்யோ வா த்வம் நோ ராஜா ஜநேச்வர - நீ

எங்களின் அரசனாக இருப்பதால் உன்னால் நாங்கள் காக்கப்பட வேண்டியவர்கள். நீ நாட்டில் இருந்தாலும், காட்டில் இருந்தாலும் நீயே எங்கள் அரசன் ஆவாய்.

- திருவாய்மொழி (7-5-1) - நற்பாலயோத்தியில் வாழும் சராசரம் முற்றவும் நற்பாலுக்கு உய்த்தனன் - சிறந்த இடமான அயோத்தியில் வாசம் செய்யும் அனைத்து உயிர்களுக்கும் நல்ல ஸ்வபாவம் உண்டாகும்படிச் செய்தான்.
- பெரியாழ்வார் திருமொழி (5-1-3) - வன்மையாவது உன் கோயிலில் வாழும் வைட்டணவனென்னும் வன்மை - என்னுடைய பலம் என்பது நீ வாசம் செய்கின்ற திவ்யதேசங்களில் வசிக்கும் வைணவன் என்பதே ஆகும்.

இந்த வரிகளிலும் மறைமுகமாக ப்ரபத்தி என்பது உக்திநிஷ்டையாகவோ ஆசார்யநிஷ்டையாகவோ கூறப்பட்டது எனலாம். எப்படி? மேலே கூறப்பட்டுள்ள அனைத்தும் ஒருவனை பக்தி மார்க்கத்திலோ ப்ரபத்தி மார்க்கத்திலோ ஈடுபடுத்தவல்லவை ஆகும். ஒருவனுக்கு முன்பே பக்தி அல்லது உபாஸனம் கைகூடியிருந்தால், இது போன்றவை (திவ்யதேச வாசம்) அவனுக்கு அந்த பக்தி அல்லது உபாஸனத்தை மேலும் வளர்க்கவல்லவை ஆகும். ஒருவன் ப்ரபத்தி செய்திருப்பான் என்றால், இவை அவனுக்கு கைங்கர்ய ருசியை உண்டாக்கவல்லவை ஆகும். இப்படியாக இவை உதவுகின்றன.

பக்தி ப்ரபத்தி - ஒற்றுமை வேற்றுமைகள்

மூலம் - இவர்களில் வ்யாஸாதிகளைப்போலே உபாயாந்தர ஸமர்த்தனாகையாலே அகிஞ்சனுமன்றிக்கே விலம்பக்ஷமனாகையாலே அநந்யகதியுமன்றிக்கேயிருக்கிற ஸத்வாரக ப்ரபத்திநிஷ்டனுக்கு ப்ராப்தகர்ம பர்யவஸாந பாவியான அந்திம ப்ரத்யயத்தை அவதியாக உடைத்தான உபாஸனரூப அங்கியினுடைய யதாவந்நிஷ்பத்தி பூர்வகமான மோக்ஷம் பலம்.

விளக்கம் - இவர்களில் பக்திக்கு மார்க்கமாக ப்ரபத்தியைக் கொண்டவர்கள், வ்யாஸர் முதலானோர் போன்று, மோக்ஷம் அடைய ப்ரபத்தி அல்லாத மற்ற மார்க்கங்களும் உடையவர்களாக இருப்பார்கள். ஆக இவர்கள் வேறு கதி இல்லாதவர்கள் (அகிஞ்சனர்கள் அல்லர்) அல்லர். இவர்கள் மோக்ஷம் கிட்டும்வரை பொறுத்திருக்கத் தயாராக உள்ளதால், மற்ற விஷயங்களிலும் ஈடுபடுவர். இவர்கள் பலன் தரத் தொடங்கிவிட்ட (ப்ராப்தகர்மம்) கர்மங்கள் முற்றிலுமாக அழிந்த பின்னரே மோக்ஷம் பெறுவார்கள். மரண காலத்தில் மட்டுமே இது நிகழ்வதாக இருக்கும்.

இப்படிப்பட்டவர்கள் பக்தியை மோக்ஷ உபாயமாகக் கொண்டதால், பக்தியின் இலக்கணம் பரிபூர்ணமாகப் பின்பற்றப்பட்டால் மட்டுமே மோக்ஷம் கிட்டும்.

மூலம் - ஸர்வாதிகாரமாய், ஸர்வ அநிஷ்ட நிவர்த்தநக்ஷமமாய், ஸர்வேஷ்ட ஸாதநமாகவற்றாய், ஸுகரமாய், ஸக்ருத் கர்த்தவ்யமாய், ஆசுகாரியாய், ப்ரதிபந்தாநர்ஹமாய், ப்ரஹ்மாஸ்த்ர பந்தம் போலே ஸ்வபலத்தில் உபாயாந்தர ப்ரயோக அஸஹமாயிருந்துள்ள ப்ரபத்தியைத் தன் அதிகாராநுரூபமாக அத்வாரகமாகப் பற்றினவனுக்குப் பரிபூர்ணாநுபவத்துக்கு வேறு ப்ரதிபந்தகம் இல்லாதபடியாலே ப்ரபத்திஷ்ணம் முதலாக “இங்கே திரிந்தேற்கு இழுக்குற்றென்” என்றும், “இச்சுவை தவிர யான் போய் இந்திரலோகம் ஆளும் அச்சுவை பெறினும் வேண்டேன்” என்றும், “ஏரார் முயல் விட்டுக் காக்கைப் பின் போவதே” என்றும், “ஸ்நேஹோ மே பரமோ ராஜந் வ்யாதி நித்யம் ப்ரதிஷ்டித: பக்திச்ச நியதா வீர பாவோ நாந்யத்ர கச்சதி” என்றும் சொல்லுகிறபடிகளிலே இச்சரீரத்தோடேயிருந்து கைங்கர்யாத்யநுபவம் பண்ண வேணுமென்கிற அபிஸந்திக்குக் காரணமான அர்ச்சாவதாராதி ஸங்கல்பமடியாக வந்த ஸ்வாநுமதியாலே ஸ்தாபிதமான சரீரத்தின் அவஸாந்ததை எல்லையாக உடைத்தாய் தேச கால ஸ்வரூப பரிச்சேதவத்தாய்க் கொண்டு இங்கு உண்டாம் கைங்கர்ய பலோத்கமத்தை முதலாகவுடைத்தான பரிபூர்ண கைங்கர்ய பர்யந்த மோக்ஷம் பலம்.

விளக்கம் – மாறாக ப்ரபத்தி என்பது அனைத்து அதிகாரிகளுக்கும் பொருந்தும் வகையில் உள்ளது; மோக்ஷம் அடையத் தடையாக உள்ள அனைத்து தடைகளையும் நீக்கிவிடுகிறது; விரும்பினவற்றை அளிக்கவல்லதாக உள்ளது; இயற்றுவதற்கு மிகவும் சுலபமானது; ஒருமுறை செய்தாலே போதுமானது; மிகவும் விரைவாக விரும்பிய பலனை அளிக்கவல்லது; எந்தவிதமான தடைகளாலும் தடுக்கப்பட இயலாதது ஆகும். ப்ரம்மாஸ்திரம் எப்படி குறிப்பிட்ட இலக்கை வீழ்த்தாமல் ஓயாதோ அது போன்று, ப்ரபத்தியும் வேறு எந்தவிதமான உபாயத்தைப் பற்றுவதையும் விரும்பாமல், தானே பலன் அளிக்கவல்லதாகும். இப்படியாக உள்ள ப்ரபத்தியை மோக்ஷ மார்க்கமாக கைக்கொண்டவன், முழுமையான பகவத் அநுபவம் பெற்று, அதனால் ஆனந்தத்தில் திளைக்க எந்தவிதமான தடையும் உண்டாவதில்லை. ஆக ப்ரபத்தியைக் கைக்கொண்ட பின்னர், அந்த அதிகாரி மோக்ஷம் பெற எந்தவிதமான தடையும் இல்லை. அவனாக விரும்பும் வரையில், இந்த உலகத்தில் வாழ்ந்து கொண்டு, அவன் விரும்பும்படி அர்ச்சாவதாரத்தில் உள்ள எம்பெருமானுக்குக் கைங்கர்யம் செய்தபடி இருக்கலாம். இவனுக்கான மோக்ஷ காலம் என்பது இவன் உடலை விடும் காலம்வரை காத்து நிற்கிறது. இந்த உலகில் இவன் உள்ளபோது தொடங்கப்பட்ட கைங்கர்யம் என்பது காலம், இடம், சரீரத் தொடர்பு போன்ற வரம்புகளால் சுருங்கியே உள்ளது. இவன் உடலை விடும் காலத்திம், ப்ரபத்தியானது இவனை வைகுண்டத்தில் ஏற்றி, இவன் முழுமையான கைங்கர்யத்தைத் தொடரும்படிச் செய்து விடுகிறது. மோக்ஷம் பெறும்

காலம் வரையில் இந்த உலகில் வாழ்கின்ற ப்ரபன்னர்களின் (ப்ரபத்தி செய்தவர்களின்) நிலை என்ன என்பதைக் கீழே உள்ள வரிகள் கூறுகின்றன:

- திருவாய்மொழி (8-10-4) - இங்கே திரிந்தேற்கு இழுக்குற்றென் - அவனுக்குக் கைங்கர்யம் செய்வதற்கு அவன் அருளிய பின்னர், இந்த உலகில் வாழும்போது என்ன குற்றம் என்னை வந்தடையும்?
- திருமாலை (2) - இச்சுவை தவிர யான் போய் இந்திரலோகம் ஆளும் அச்சுவை பெறினும் வேண்டேன்
- சிறிய திருமடல் - ஏரார் முயல் விட்டுக் காக்கைப் பின் போவதே - இனிமையான முயல் மாமிஸத்தை விட்டுப் பறக்கும் காக்கையின் மாமிஸத்திற்காக அலைவார்களோ.
- இராமாயணம் உத்தர காண்டம் (40-15) - ஸ்நேஹோ மே பரமோ ராஜந் வ்யாதி நித்யம் ப்ரதிஷ்டித: பக்திச்ச நியதா வீர பாவோ நாந்யத்ர கச்சதி - அனுமன் இராமனிடம், “அரசனே! எப்போதும் அதிகமாக உள்ள எனது நட்பு என்பது உன்னிடத்தில் அசைக்க இயலாதபடி உள்ளது. இது போன்று உன்னிடம் உள்ள பக்தியும் உறுதியாகவே உள்ளது. இவற்றை விடுத்து எனது மனம் எங்கும் செல்லாது”, என்றான்.

பக்தி மற்றும் ப்ரபத்தி ஆகிய இரண்டும் அனைத்தும் அளிக்கும்

மூலம் - “வரம் வரய தஸ்மாத்த்வம் யதாபிமதமாத்தந: | ஸர்வம் ஸம்பத்ஸ்யதே பும்ஸாம் மயி த்ருஷ்டிபதம் கதே”, “கிம் வா ஸர்வ ஜகத் ஸர்ஷ்ட: ப்ரஸந்நே த்வயி துர்லபம்”, “தஸ்மிந் ப்ரஸந்நே கிமிஹாஸ்த்யலப்யம்”, “கிம் லோகே ததிஹ பரத்ர சாஸ்தி பும்ஸாம் யத்விஷ்ணு ப்ரவண தியாம் ந தால்ப்ய ஸாத்யம்”, “பலமத உபபத்தே:” என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வேச்வரன் ஸகலபலப்ரதனாகையாலே அவன் திருவடிகளிலே ப்ரபத்தி ஸகலபல ஸாதநமாகையால் இவ்வதிகாரிகள் இருவருக்கும் இது யதாபிமதபல ஹேதுவாயிற்று. “சதுர்விதா பஜந்தே மாம்” என்கிறபடியே உபாஸநம் யாதொருபடி சதுர்வித பலத்துக்கும் ஸாதநமாயிருக்கிறது. அப்படியே “தாவதார்த்திஸ்ததா வாஞ்சா தாவந்மோஹஸ்ததா அஸுகம் | யாவந்ந யாதி சரணம் த்வாமசேஷாதநாசநம்” என்கிறபடியே ப்ரபத்தியும் இச்சதுர்வித பலத்துக்கும் ஸாதநமாகவிநே மஹர்ஷிகள் அறுதியிடுவது.

விளக்கம் - ஸர்வேச்வரன் அனைத்தும் அளிப்பவனாக உள்ளதாலும், அவனது திருவடிகளில் செய்யப்பட்ட ப்ரபத்தி என்பது அனைத்தையும் அளிக்கவல்லதாக உள்ளதாலும், இத்தகைய ப்ரபத்தி என்பதே பக்தன், ப்ரபந்நன் ஆகிய இருவருக்கும், அவர்கள் விரும்பியதை அளிப்பதாக உள்ளது. இதனைக் கீழே உள்ள பல வரிகளிலும் காணலாம்:

- விஷ்ணுபுராணம் (1-12-76) - வரம் வரய தஸ்மாத்த்வம் யதாபிமதமாத்மந: ஸர்வம் ஸம்பத்ஸ்யதே பும்ஸாம் மயி த்ருஷ்டிபதம் கதே - எம்பெருமான் துருவனிடம், “உனக்கு வேண்டிய வரத்தைக் கேட்பாயாக. நான் கண்ணில் தெரியும்போது, அங்கு அனைத்தும் ஏற்படும்”, என்றான்.
- விஷ்ணுபுராணம் (1-12-79) - கிம் வா ஸர்வ ஜகத் ஸ்ரஷ்ட: ப்ரஸந்நே த்வயி துர்லபம் - துருவன் எம்பெருமானிடம், “அனைத்து உலகங்களையும் படைத்தவனே! நீ கண் முன்னே நிற்கும்போது எதுதான் கிடைப்பது அரிது?”, என்றான்.
- விஷ்ணுபுராணம் (1-17-91) - தஸ்மிந் ப்ரஸந்நே கிமிஹாஸ்த்யலப்யம் - அவன் இங்கு தோன்றினால் அடைய இயலாதது எது?
- விஷ்ணுதர்மம் (43-46) - கிம் லோகே ததிஹ பரத்ர சாஸ்தி பும்ஸாம் யத்விஷ்ணு ப்ரவண தியாம் ந தால்ப்ய ஸாத்யம் - தால்ப்யனே! ஸர்வேச்வரனிடம் பக்தி கொண்டவர்களுக்கு இந்த உலகத்திலோ, அந்த உலகத்திலோ அடைய இயலாமல் உள்ளது எது?
- ப்ரஹ்மஸூத்ரம் (3-2-37) - பலமத உபபத்தே: - அனைத்து பலங்களும் ப்ரஹ்மத்திடமே உண்டாகின்றன.

பக்தி அல்லது உபாஸநம் என்பதே நான்கு விதமான பலன்களுக்கு வழியாக உள்ளது. இதனை ஸ்ரீமத் பகவத் கீதை (7-16) - சதுர்விதா பஜந்தே மாம் - நான்கு வகையான மனிதர்கள் என்னை ஆரதிக்கின்றனர் - என்றது. இது போன்றே ப்ரபத்தியும் நான்கு விதமான பலன்களை அடையும் உபாயமாக உள்ளது என்று மஹரிஷிகள் கூறுகின்றனர். இதனை விஷ்ணுபுராணம் (1-9-73) - தாவதார்த்திஸ்ததா வாஞ்சா தாவந்மோஹஸ்ததா அஸுகம் யாவந்ந யாதி சரணம் த்வாமசேஷாதநாசநம் - அனைத்து பாவங்களையும்

நீக்கவல்ல ப்ரபத்தியை உன்னிடம் பண்ணாமல் உள்ளவரை மட்டுமே மனிதனுக்குத் தான் இழந்த செல்வங்களை மீண்டும் பெறவேண்டும், புதிய செல்வம் அடையவேண்டும், சரீரத்தைக் காட்டிலும் வேறுபட்ட ஆத்மாவை உணராமல் இருப்பது, ஸம்ஸார துக்கம் ஆகியவை தொடரும் – என்றது.

ப்ரபந்நன் சிறந்தவன்

மூலம் - இதில் அசேஷ அதநாசநம் என்கையாலும், ஆதரம் தோற்றத் தாவத் என்று அதிகாரம் தோறும் ஆவர்த்திக்கையாலும் இவன் அபேக்ஷித்த பலமெல்லாம் இவன் கோலின காலத்திலே யதாமநோரதம் ஸித்திக்கும். இப்படிப்பட்ட ஏற்றத்தை நினைத்து “ஸத்கர்ம நிரதா: சுத்தா: ஸாங்க்ய யோக விதஸ்ததா | நார்ஹந்தி சரணஸ்தஸ்ய கலாம் கோடிதமீமபி” என்று சொல்லுகிறது.

விளக்கம் - ஆக “அனைத்து பாவங்களையும் நீக்கும்” என்று கூறப்படுவதாலும், “ப்ரபத்தி வரை” என்று பல இடங்களிலும் மீண்டும் மீண்டும் கூறப்படுவதாலும், ப்ரபத்தி செய்தவன் விரும்புகின்ற அனைத்தும் அவன் நினைத்த நேரத்திலேயே கிட்டிவிடும். இவனுக்கு இப்படிப்பட்ட மேன்மை உள்ளது என்பது லக்ஷ்மீ தந்த்ரத்தில் (16-62) - ஸத்கர்ம நிரதா: சுத்தா: ஸாங்க்ய யோக விதஸ்ததா நார்ஹந்தி சரணஸ்தஸ்ய கலாம் கோடிதமீமபி - ஞான யோகத்தைக் கைக்கொண்டவர்கள், பக்தி யோகத்தைக் கைக்கொண்டவர்கள், ஆத்மாத் தூய்மைப்படுத்தவல்ல கர்மங்களை செய்பவர்கள் ஆகிய பலரும் ப்ரபத்தி செய்தவன் பெறுவதில் கோடியில் ஒரு பங்கைக் கூடப் பெறத் தகுதியானவர்கள் அல்லர் - என்றது.

இருவருக்கும் மோக்ஷம் ஒன்றே

மூலம் - இவனுக்கு இங்கிருந்த காலத்தில் கைங்கர்யத்தில் வைஷம்யம் தன் கோலுதலில் வைஷம்யத்தாலே வந்தது. அது தனக்கு அடி ப்ராரப்த ஸுக்ருத விசேஷம். அந்திம சரீரநந்தரம் பெறும் பேற்றில் ஒரு வைஷம்யமில்லை. பாரதந்த்ரம் ஏகரூபம். “பாரதந்த்ரம் பரே பும்ஸி ப்ராப்ய நிரகத பந்தந: | ஸ்வாதந்த்ரம்மதுலம் ப்ராப்ய தேநைவ ஸஹ மோததே” என்று பலதசையிற் சொல்லுகிற ஸ்வாதந்த்ரம்மதுலம் கர்மவச்யனன்றிக்கே ஸர்வவித கைங்கர்ய யோக்யனாகை என்று பலபாதத்திலே நிர்ணிதம்.

விளக்கம் - ப்ரபந்நன் இங்கு வாழும்போது செய்து வரும் கைங்கர்யம் என்பதன் அளவும் முறையும் அவன் எந்த அளவு கைங்கர்யம் செய்யவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறானோ,

அதனைப் பொறுத்தே அமையும். அவனுக்கு எந்த அளவு இப்படிப்பட்ட ஆசை உண்டாகிறது என்றால், கடந்த பிறவிகளில் அவன் செய்த புண்ணிய பலன்கள் எந்த அளவு இந்தப் பிறவியில் பலன் தரத் தொடங்கிவிட்டனவோ அந்த அளவே ஆகும். ஆனால் அவன் தனது உடலை விட்ட பின்னர் கிடைக்கவுள்ள பேரானந்தத்தில் எந்தவிதமான வேறுபாடுகளும் இருக்காது. எம்பெருமானை முழுமையாகச் சார்ந்து இருத்தல் என்பது அனைவருக்கும் சமமே ஆகும். இதனை விஷ்ணுதத்வம் - பாரதந்தர்யம் பரே பும்ஸி ப்ராப்ய நிர்கத பந்தந: ஸ்வாதந்தர்யமதுலம் ப்ராப்ய தேநைவ ஸஹ மோததே - தான் எம்பெருமானைச் சார்ந்தே உள்ளவன் என்பதை அறிந்த ஒருவன், தனது கர்ம பந்தங்களை விடுகிறான், கர்மத்திற்கு வசப்படாத நிலையை அடைகிறான், எம்பெருமானுடன் இருந்து ஆனந்தப்படுகிறான் - என்றது. மோக்ஷம் என்பது எந்தவிதமான கர்மபந்தமும் இன்றி எம்பெருமானுக்குக் கைங்கர்யம் செய்தல் என ப்ரஹ்மஸூத்ரமும் கூறியது காண்க.

வேண்டும் பெரும்பயன் வீடு என்று அறிந்து விதிவகையால்
நீண்டும் குறுகியும் நிற்கும் நிலைகளுக்கு ஏற்கும் என்பர்
மூண்டு ஒன்றில் மூலவினை மாற்றுதலில் முகுந்தன் அடி
பூண்டு அன்றி மற்றோர் புகல் ஒன்று இலை என நின்றனரே

பொருள் - பகவத் அனுபவத்தில் திளைக்க வேண்டும் என்னும் ஆசை உள்ளவர்கள் வாழ்க்கையின் உயர்ந்த குறிக்கோள் மோக்ஷம் என்றும், அதனை அடைய இரண்டு உபாயங்கள் உள்ளன என்றும், தாங்கள் செய்த புண்ணிய பலன் காரணமாக நீண்ட காலம் கழித்து பலன் தரும் உபாயம் மற்றும் உடனடியாக பலன் தரும் உபாயம் இவையே என்றும் அறிகின்றனர். இந்த இரண்டில் ஒன்றைப் பின்பற்ற எண்ணுகின்றனர். இவற்றுக்குத் தடையாக உள்ள தங்களது முன்வினை கர்ம பலன்களை நீக்குவதற்கு, முகுந்தனாகிய எம்பெருமானின் திருவடிகளைப் பற்றுதலே வழி என்றும், வேறு உபாயம் இல்லை என்றும் அறிகின்றனர்.

ப்ரபந்நாதந்யேஷாம் ந திசதி முகுந்தோ நிஜபதம்
ப்ரபந்நாச்ச த்வேதா ஸுசரித பரீபாக பிதாய விளம்பேந
ப்ராப்திர் பஜநஸுகமேகஸ்ய விபுலம்
பரஸ்யாஸு ப்ராப்தி: பரிமிதரஸா ஜீவிததசா

பொருள் - ப்ரபந்நர்களைக் காட்டிலும் வேறு யாருக்கும் முகுந்தன் தனது திருவடிகளை அளிப்பதில்லை. ப்ரபந்நர்களில் இருவகை உண்டு - மோக்ஷம் பெறுவதற்காகப் ப்ரபத்தி செய்தல், பக்தி அல்லது உபாஸனை கிட்டுவதற்காகப் ப்ரபத்தி செய்தல் என்பதாகும். இது அவர்கள் முற்பிறவி புண்ணியங்களால் மாறுபடுகிறது. பக்தனுக்கு உண்டாகும் மோக்ஷம்

என்பது தாமதமாகவே உண்டாகும். ஆனால் அவனுக்குப் பக்தி மூலமாகக் கிட்டும் பகவத் அனுபவம் இந்த உலகில் நீண்ட நாட்கள் நீடிக்கும். மற்றவனுக்கு மோகஷம் என்பது உடனடியாகக் கிட்டும். ஆனால் உயிருடன் உள்ள காலம் என்பது குறைவாக உள்ளதால், கைங்கர்ய இன்பமும் குறைவாகவே இருக்கும்.

அதிகாரிவிபாகாதிகாரம் ஸம்பூர்ணம்